

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölvázolások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Iparunk s a kiegyezés.

Pécs, 1899. június 23.

A függetlenségi párt, mikor az Ausztriával való gazdasági közösség ellen harcol, teszi ezt első sorban azért, mert a gazdasági téren való önállóság is egyik főkélléke a független állami létnek, s hazánk törvényben biztosított önállósága mindaddig csak a papíron marad, míg közgazdaságát minden idegen befolyástól függetlenül nem rendezheti be s ez irányu viszonylataiban mint önálló állami egyéniség nem érvényesülhet a külföldi államokkal szemben.

Három évtizedet meghaladó idő pergett le azóta, hogy az ősi állami függetlenségünknek megfelelő dualizmus törvénybe van iktatva; újabb ünnepélyes megerősítést nyert az az államjogi tétel, hogy a Habsburgok jogára alatt két különálló állam él s mégis a külföld csak egy egységes birodalmat ismer, a melynek címében benne van ugyan az „osztrák-magyar” jelzés, de azért mégis mindig és mindenütt csak egy államként jelentkezik.

S az összbirodalmi eszme bécsi hívei éppen azért ellenzik oly kétségbeesett szívóssággal gazdasági önállóságunkat, hogy a törvényes állami különállásunk tényleg ne érvényesülhessen; mert szerintük a nagyhatalmi állásunk csak a törvényes államjoggal merőben ellenkező birodalmi egységen alapul s ez az állami különállás tényleges érvényesülésével menten elpusztulna.

De a közjogi állásponton kívül, amely ennek a törvényellenes elvnek leküzdését elengedhetetlen kötelességévé teszi minden hazafinak, aki szíven hordja az ország jogai érvényesülését, van egy másik nagyon fontos érv is, amely parancsolólag követeli gazdasági felszabadulásunkat a közösség jármából, s ez az ország anyagi érdeke. A hazai ipar az erős és gazdag osztrák ipar szabad versenye folytán nem fejlődhetik úgy, mint azt hazánk gazdasági érdekei megkívánják, már pedig egy ország sem mondhat le jövőjének fölládozása nélkül arról, hogy kibontakozzék az egyoldalú termelési rendszerekből és termelő képességét a gazdasági élet különféle és fejlettebb ágaira is kiterjeszse.

Tisztán a mezőgazdaságra alapított termelési rendszer mellett elképzelhetlen a modern fejlett állami lét terheit elviselni, mert — mint a Pesti Hírlap tegnapi vezércikkében igen helyesen jegyzi meg — még a legfejlettebb agrikulúra mellett is bizonytalan az az alap, a melyen ipar hiányában nemcsak költségvetésünk, hanem összes gazdasági és társadalmi életünk nyugszik. A világverseny föllépte óta a föld járuléka és jövedelme folyton ingadozásnak van kitéve s így ha tisztán agrikulúra ország maradunk, az alap fog mindig ingadozni, nemcsak költségvetésünk, hanem összes állami és kulturai berendezésünk alatt. Teljes biztosságot és rendet a gazdaság terén csak az ipar létesíthet. Az ipar

tehát nemcsak mint új jövedelmi forrás, hanem mint regulátor fog szerepelni az agrikulúra irányában. Ha nem sikerül komoly erőfeszítésünk dacára sem megteremtünk ipari átalakulásunk szilárd alapjait, akkor minden kétkedés nélkül föl kell állítanunk a vámsorompókat. Utolsó és döntő korszaka következik most a kísérletezésnek.

Igy írnak és gondolkoznak most már azok is, akik eddig föltétlen hívei voltak a vámközösségnek s akik még most is következetesen szemet hunynak ama nagy közjogi veszedelem előtt, amely hazánk államiságát a gazdasági közösségben fenyegeti. Most már ezek is csak azzal tudják megokolni a közösség mellett való állásfoglalásukat, hogy a vámközösség mellett is bizakodnak ipari termelésre való átmenetünk lehetőségében s nem látják még biztosnak a gazdasági önállóságra való áttérésünk előfeltételeit.

A kiegyezési javaslat előadója, Rosenberg Gyula, bár elismerte, hogy a régi, hatalmas és fejlődött osztrák iparnak teljesen szabad versenye ipari fejlődésünk tempóját megnehezíti és lassítja, de tagadta, hogy ez a konkurrencia amaz iparágak fejlődését, melyekre megvannak a természetes előfeltételek, végkép megakaszthatná és elfojthatná. Célirányos intézkedésekkel — szerinte — megteremthetjük és előmozdithatjuk az ipari fejlődést.

Nos, a harminc éves tapasztalás azt igazolta, hogy a vámközösségben a mi

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Halál.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

»Az élet kezdete, a túlvilági lét kétségtelen bizonyítéka a halál.«

Kant.

Utam a temető mellett vezetett el s tán nyugalom után vágyódó viharzó lelkem volt az, a mi ellenállhatatlan erővel arra készítetett, hogy belépjek a holtak birodalmának rácsos kapuján.

Szinte bűnös, bántó élvezettel tekintetem körül a zöld füvel benőtt sirhalmokon, melyek fölött a lengedező szellő s a nap le-tűző fényes sugarai pajzán játékot űztek.

Ott kint, abban a csendes világban, jól eső megnyugvás szállta meg lelkemet, biztató reményt nyújtott a halál, a csendes kimulás üdvözítő tudata; leültem egy sirhalmra s hallgatva az apró hantokon nőtt fűszálak halk zizegését, mély gondolatokba merültem el; eszembe jutott az az undorító hajszja, melyet kint az Élet tengerén az emberek a létét

visznek véghez, eszembe jutottak a századvég emberei is.

A századvég ideges emberei, petyhüdt kedélyeik felrisszítására izgalmakat keresnek s ezeket az izgalmakat a miszticizmus világában vélik feltalálhatni.

A legelőkelőbb szalonokban, amint egy néhány tagból álló társaság verődik össze, rögtön előhozzák a szellem »a. b. c.«-ét s kezdetét veszi a »szellemidézés.«

Bántó léhasággal ülnek körül az asztalt s ha felcsigázott képzeletükkel eredményt érnek el, megborzadnak a »szellem« megnyilatkozásától, arcukat heves pir önti el, de szórakoznak mellette, mert hiszen ez a játék fölzigtatja a földi élvezetek mámorában elfásult lelküket.

Fiatal asszonyok, leányok éppen oly hívei a spiritizmusnak, mint akár az öreg emberek s ha egy-egy seance után hazatérnek, még mindig a felcsigázott képzeletük hatása alatt hallucinálnak, remegve tekintenek körül szobáikban, de a legközelebbi estén ismét együtt látni őket a »kopogó« asztal körül, mert hiszen spiritisztának lenni ma már divatos, azt, amit Spanyolországban a bikaviadalok képviselnek nálunk a miszticizmus világa szolgáltatja . . .

De ugyanezek az emberek, kik nem csekély élvezettel merülnek el a spiritizmus nyújtotta élvezetekben, kik szükségét érzik a miszticizmus világa megnyilatkozásának, sápadtá

vált arcúkkal tiltakoznak ha meghallják az intő szótatot:

»Memento mori!«

Persze! Hiszen ők elfelejtették azt, hogy az ő szórakozásaik alapját az a nagy kaszás képezi, kinek csörgő csontjaitól, beesett szemüregéitől ők annyira félnek!

Nem a tudomány emberei ők, kik a lélek túlvilági életében hisznek s ez alapra fektetik manipulációjukat, nem a vallás emberei, kik a jó megjutalmazását, a bűnös büntetését remélik abban az életben, mely rájuk a túlvilágon vár, ők csupán szórakozni akarnak.

Olyanok ők a miszticizmus világában, mint a vadászok, kik dúskálnak a tilos terület termékeiben, de midőn megnyilatkozik előttük a birodalom korlátlan ura, — a Halál — megdöbbenve dobják el fegyvereiket s kegyelemért esdekelnek.

A legszenvedélyesebb spiritiszta, kiről bátran feltehetnők, hogy megbarátkozott az elmúlás gondolatával, hogy ő, ki érintkezésben áll a kifürkészhetlen túlvilág lakóival szinte más spherákban él, gyáva emberré, gyarló tömeggé törpül össze, midőn különne orcáira a heptika rózsái s már az első köhögési rohamnál megdöbbenve fut orvoshoz gyógyírt keresni, mely megtartsa őt az élet számára, jól távol attól az ismeretlen másvilágtól, melyet ő neveltséges föllényyel már körökre, spherákra

fejlődést egyes iparágakban tapasztalhatunk, az sem volt természetes fejlődés, hanem mesterséges állami dédelgetés eredménye, amely rögtön elpusztult, mihelyt az állami segélyezés, kedvezményezés megszűnt. Így nem lehet egészséges, életerős ipart teremteni, amely termékenyítőleg hason az állam intézményeire s a nemzet közgazdaságának egyéb tényezőire. A míg az államnak magának kell beállnia a legnagyobb iparüzőnek, a míg az állam a magánvállalkozásnak csak adóelengedés, kiviteli jutalmak, vámhitelezés és a közvetlen anyagi támogatás számos egyéb nem utján képes szárnyakat adni: addig csak csillogó üvegházi növényt dédelget, amely nem erőforrást, hanem csak költséges fényűzést képvisel számára.

Hogy erőteljes és termékenyítő ipari fejlődés létesülhessen, nem alamizsna, hanem a támadás elleni hathatós védelem szükséges, a melyet csak az idegen ipar öldöklő versenyének korlátozása adhat meg. Ezt a védelmet azonban az állam közös vámterületen nem képes nyújtani, hisz még a tariffa-politikáját sem szabad a saját közlekedési eszközein ennek a célnak megfelelően berendezni.

Kísérleteztünk már három évtizeden keresztül, kiállításokon fitogtattuk is ennek a kísérletezésnek az eredményeit, de azt gondosan ellepleztük a világ szeme elől, hogy az ilyen „fönn az ernyő, nincsen kas” kiállítások csillogó máza mögött milyen nyomorult ipari tengődés rejtőzik s milyen nagy és teljesen improduktív áldozatokba és erőfeszítésekbe kerültek iparosainknak a hiúságnak eme szemfényvesztő vásárai.

Azzal pedig ne áltasson bennünket senki, hogy majd áttérhetünk a gazdasági önállóságra, ha készen leszünk az előfeltételekkel, mert államférfiainknak eszük ágában sincsen a gazdasági különválásra előkészülni. Az ő politikai végcéljukat még mindig csak a közösség főtartása képezi

osztott fel s melynek lakói — úgy szólván — asztaltársai.

Orrfintorítva menekül a hullaszagtól, remegve gondol azokra az apró bacillusokra, melyek láthatatlanul megfertőzhetik, a gyermek sikítva menekül a szülő kihült teteme elől, a vőlegény borzalommal nézi menyasszonya szederjes ajkait, melyeknek csókjaival nem tudott betelni, míg vér pezsdült bennük.

De azért mindnyáját ott találjuk a félhomályos szalon asztala körül, amint körbe táncoltatják az ezüst forintot, amint görcsösen egymás mellé rakott ujjakkal igába akarják hajtani a túlvilág szellemeit, melyeknek korlátlan ura a rettegett Halál.

Pedig édes uraim, szép kisasszonykák, az a csontos, csúf szörnyeteg, melytől önök annyira remegnek s mégis provokálnak, nem olyan félelmetes ám!

Nagy az Ő hatalma, országa, beláthatatlan az a világ, melynek Ő a korlátlan ura!

Nézzenek csak végig a nagy világban, ahol eleven emberek hajszojják egymást, s mosolygó arccal örülnek az életnek.

Hány embert fognak ott találni, kik lelkükben hordják a Halál csiráját, s midőn torkig vannak az élet gyönyöreivel vagy fájdalomával, Ő hozzá menekülnek, az Ő mindent kiegyenlítő birodalmába vágyódnak.

A jellemes ember, ha a világ intrikákkal zsúfolt légkörében nem tud felszinen ma-

s minden igyekezetük csak arra irányul, hogy ennek előfeltételeit biztosíthassák.

Nevetséges állítás tehát, hogy a gazdasági önállósághoz első és elengedhetetlen szükség az oly fejlett hazai ipar, mely képes legyen kielégíteni minden ipari szükségletünket. Ez az okoskodás összetéveszti a célt az eszközzel s eszünkbe juttatja annak az embernek az esetét, a kinek mosásba adott egyetlen nadrágját a mosónő nem hozván haza, így kiáltott föl: „Csak itthon volna a nadrágom, hogy kimehetnék, mindjárt megsürgetném azt a lusta mosónét!”

H i r e k.

Pécs, 1899 június 23.

A pécsi lányok.

(Levél a szerkesztőhöz.)

Kedves szerkesztő Ur! bocsánat, Hogy magamat bemutatom. Nem nyilhatok meg senki másnak S valamit el kell mondanom. Rövid leszek. Ah! egy sóhajtas Elmondja, ha magamba szállok. Az én bajom nem részrehajlás — Gyönyörűek a pécsi lányok!

Ne vegye, kérem, bókolásnak, Mert szent meggyőződéselem ez — Minek a bók a szép leánynak, Ki bámulatra érdemes? Azt hiszem, osztja véleményem' S elismeri: jó nyomon járok, Mikor arról szól zengeményem, Hogy mily szépek a pécsi lányok!

Bár ezzel ép nem mondtam újat — Hisz ez régi, régi dolog! Ezért tán még mindig nem untat, Ha a szó szép lányról forog. A szép tárgy szép marad, hiába — S szebb verstárgyat nem is kívánok Magamnak, mint — de kitalálja Ön is — a bájos pécsi lányok!

Ez a tárgy kimeríthetetlen S ezt talán Ön is úgy hiszi; Azért legjobb, ha el se kezdem A szívüket megfejteni.

radni, ha belátja, hogy nemes intencióinak, mily galád módon igyekeznek más szint kölcsönözni az emberek, kiknek a gyalázkodás érdekükben van, — a Halálba menekül. Meghasonlik önmagával, révetegen tekint szét ott, hol őt már meg nem értik, s hétköznapi módon föbe durrantja magát!

A becstelen, ki eddig abból élőködött, hogy a világnak port hintett a szemébe, társadalmi irázisaival pozíciót tudott magának teremteni, amint lekopik róla a máz, amint felfedezik a rózsás külső alatt a rothadt magot, bucsut vesz az árnyékvilágtól — s a Halálba menekül.

A meg nem értett idealista, ki magasra törő eszmével világot akart hódítani, ki eszelős buzgalommal légvárakat épített, s büszke felémelt fővel járt — a szerinte nevetségesen alacsony nívón álló emberek között, amint légvára összedül s annak romjai örjítő khaószban lábai elé omlanak, felkeresi azt a csendes tanyát, hol a Halál a gazda!

Az ifju szerelmes, kinek szive telve életkedvvel, agya a jövő alakításának rózsás gondolataival, borzadva gondol a halálra, vagy tán nem is gondol reá, hiszen ő más világban él, abban a hetedik menyországban, melyben nincs keserűség, fájdalom, a hol nincs szenvedés sem bánat. Az ő világában napsugaras nyár van örökké, szépséges tündérek arany serlegben mérik az édes mézet, csak hogy van a

Mert talpig ember kén' ugyancsak, Ki róluk dalt írta — hozzájok Méltót!... különben kikacagnak Ezek a kedves pécsi lányok!

Kedves szerkesztő Ur! bocsánat, Hogy ilyen bizalmas vagyok. Nem mondtam vón' el senki másnak, Hogy róluk verset faragok. Aztán valahogy — Isten mentsen — Ne lásson e vers napvilágot, Mert én leszek hiu reája És nem pedig a pécsi lányok!

Dédó.

Napirend 1899. június 24-én.

Naptár: szombat, június 24. — Róm. kath.: János. — Prot.: Iván. — Görög-kel. (jun. 12.) Onufriusz. — Zsidó: S. Dalak. — Nap kél 4 óra 7 perckor; nyugszik 7 óra 57 perckor. — Hold kél 9 óra 15 perckor este; nyugszik 5 óra 8 perckor éjjel. Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg eső, hőszűnyedés várható. Estély a Nemzeti Kaszinóban.

— (**Személyi hir.**) Kardos Kálmán orsz. képviselő a ma déli vonattal, egy napi itt tartózkodás után, Budapestre visszautazott.

— (**Pénztárvizsgálat.**) A gyám-pénztári számadásokat felülvizsgáló bizottság tegnap délután Egrý József elnöklete alatt vizsgálatot tartott a gyámpénztárban. A vizsgálat mindent példás rendben talált, miről jelentést fognak tenni a hétfői városi rendes közgyűlésnek.

— (**Épül a villatelep.**) Schlauch Imre építész még a télre tető alá akarja juttatni azt a tizennyolc villát, melyet az indóház-utcai volt Majláth-telken épít. A telek parcellázását nyomban a közgyűlési engedély megnyerése után foganatba vette s az ma már be is fejeztetett, úgy, hogy legközelebb megkezdik a telepen a földmunkálatokat.

— (**Katonai hírek.**) Károly János hadnagy kezelőtiszt a 21-ik honvédgyalozredtől a pécsi 19-ik honvédgyalozredhez, — Takács Gábor hadnagy kezelőtiszt a 19. honvédgyalozredhez s végül Perger István főhadnagy kezelőtiszt a 19-ik honvédgyalozred 3-ik zászlóaljához áthelyeztettek.

sok között egy serleg, melynek fenekén az édes méz alatt egy cseppnyi üröm van: a csalódás!

S ha véletlenül ez a serleg akad a kezei közé, midőn szomjas torokkal móhon nyeli az édes mézet, ajkaihoz ér az üröm csöpp s ekkor lezuhan a boldogság hetedik egéből a sivár élet feneketlen mélyébe, összetört tagokkal vonaglik a földön, haját tépve ordít a szabadulás után, hanyatt-homlok rohanva, keresi a Halált!

Az a csontváz, mely a maga borzalmas külsejével tagadhatatlanul félelmet gerjeszt, tényleg hátrorogtató, mert hiszen egyetlen kézfelfogható bizonyítéka az emberi teremtés titkának. Borzalmas a gondolat, hogy erről a csontvázról lent a föld mélyében undorító férgek rágták le a húst, hogy elenyészett, semmivé lett az, ki egykor közöttünk járt, velünk élt.

De az a Halál, kihez a világ szerencsétlenjei szabadulást keresni zarándokolnak, nem csontváz, mely élesre fent kaszát csóvál a rettegő emberiség feje fölött, nem undort keltő tények bizonyítéka, hanem láthatlan ideál, magasra törő eszmék végvára: az Élet kezdete.

Fényes bizonyítéka ama tannak, melyet az emberek »vallás« név alatt ismernek, a teremtő Istenség maga, mely a mint korlátlan hatalmával itt lent a földön ketté vág egy életfontalat, magához emeli az összeroskadó

— **(Vasuti tisztképző tanfolyam.)** A budapesti vasuti tisztképző tanfolyamon szeptember 1-én kezdődik a tizenharmadik tanév. A tanfolyamon a vasuti szak tárgyakon kívül a németül nem tudók a német nyelvet is kötelesek tanulni, míg a francia nyelv, mint nem kötelező tárgy szerepel a tantervben. Felvételüket kérhetik ama 18. évüket betöltött magyar állampolgárok, akik szülői vagy gyámi beleegyezést mutatnak fel, továbbá bírnak megfelelő testi és szellemi képességekkel. Az elméleti képzettség pontja megköveteli, hogy a jelölt valamely főgimnázium, főreáliskola vagy ezekkel egyenrangú kereskedelmi vagy katonai iskola záróbizonyítványát bemutassa. Felvételre képesít a sikeresen letett tisztvi vizsga is. Ellenben fel nem vehetők oly, bár magasabb képzettségű jelöltek, akik huzamosabb időn át nem foglalkoztak tanulmányokkal. A tanév szeptember elejétől jövő évi június végéig tart. A végzett növendékeket 3 hónapi gyakorlatra beosztják a hazai vasutakhoz, majd az október 10-től december 23-ig tartó vizsgálatok sikeres letétele után a vasuti szolgálatra képesítő bizonyítványt nyernek. Az eddigi 12 évfolyam végzett növendékei részben mint hivatalnokok, részben mint gyakornokok máris alkalmazásban vannak a hazai vasutaknál. A beiratási díj 10 frt, a tandíj 60 forint, mely 70 forint a beiratás előtt lefizetendő; a szegénysorsu jelölt azonban eddigi tanulmányainak és anyagi helyzetének igazolása mellett bélyegmentes kérvényen kérheti az egész vagy fél tandíj elengedését. A felvételt vagy bélyeges folyamodványban kell kérni augusztus 1-étől 25-ig, vagy augusztus 31-ikétől szeptember 2-ikéig személyesen jelentkezni ez iránt az igazgatósnál (VIII. ker., Luther-utca 3.) Akik most egyéves önkéntesek, azok kivételesen legkésőbb október 5-én kezdhetik meg a tanfolyam hallgatását. A hallgatók közül 80-an utólagos hónapos részletekben hónaponként 24 frt, tehát az egész tanéven át 240 frt ösztöndíjban részesülnek. Az ösztöndíjas állásokra szeptember 10-ig lehet pályázni 50 kros bélyeges folyamodásokban.

— **(Ünnepély a zárdában.)** Lélekemelő és megható ünnepély folyt le tegnap délután a pécsi Miasszonyunkról nevezett nőzárdában. A zárda képesítőt tett növendékei, kikről vasárnapi számunkban emlékeztünk meg, szép bucsuünnepélyt tartottak, változatos műsorhűvelvel lelkét, s új Életre ébreszti, mely az egyedüli méltó ahhoz a teremteshez, akit az Alkotó a maga képmása és hasonlatosságára teremtett.

Nem rém a Halál, hanem vigasza a bánatnak, igazságos bírása a mellőzötteknek, büntetője a hívő emberiségnek, az ő világa az, melyet tulvilági életnek neveznek, az ő birodalmában jutalmazták a jókat és büntetik a gonoszokat!

„S az a beláthatatlan nagy hatalom, melyet a képzelődő, elbizakodott hiu emberek csupán bűnös unalomüzből igájukba hajtani, hatalmukba keríteni akarnak, melyről a maguk organumaikban nem csekély büszkeséggel hirdetik, hogy ime a »szellemek társalognak velünk, elárulják a tulvilág titkait, s olyan dolgokat művelnek, mint mi élő emberek!»

„S amint itt térdelek a rideg sirhanton, kezeimmel átkulcsolva az érzéketlen fakeresztet, ajkaim imát rebegnek, a Halál közellétének boldogító tudata megnyugvást kölcsönöz a meghasonláshoz közel volt lelkemnek, örült vágy fog el, hogy ide mellém rántsam azokat a »seance«-oló balga embereket, hogy tekintsenek végig a Halál fenséges birodalmában, nézzék végig ezt a leirhatatlan nyugalmat, mely borzalommal tölti be őket, melynek láttára sápadtá vált arcokkal talán beismernék, hogy ezt a nyugalmat megzavarni, az ő élvhajhászatuk csekély!

Horkay Elemér.

szorral. A zárda dísztermét ez alkalommal válogatott publikum töltötte meg, a szülők, a kik gyönyörködni jöttek diplomás gyermekeikben s a papi notabilitások közül is számosan. A Szózat eléneklése után *Ruzsinszky Irén* költői hasonlatokkal ékes megnyitó beszéde következett, majd *Geyer Irén* és *Hicker Irén* ügyes, briliáns négykezes játéka gyönyörködtette a hallgatóságot. Ezután *Lechner Paula* szavalta el Várady Antalnak »Stella Maris«-át. A gyönyörű költemény, melyet a szavalónő mély érzéssel, vallásos áhitattal adott elő, igazán mély hatást tett a jelenvoltakra. A program legkiemelkedőbb pontja következett ezután: *Késmárky Vilma* zongorajátéka. Oly precizitással és tanultsággal adta elő magyar ábrándjait, hogy az utolsó akkordok elhangzása után frenetikus tapsban tört ki a közönség. Fölfogása mindenütt tiszta, játéka mindig szabatos, sok helyütt művészileg érvényesítve nem csekély tehetségét. *Köházy Gizella* érzéssel teljes bucsuszavai után a növendékek magyar népdalokat, majd bucsudalokat énekeltek. Ezután *Troll Ferenc* vál. püspök emelte ki az igazgató s a tanárnők érdemeit hosszú, szép beszédében. Majd elkövetkezett a növendékek bucsuzása. Könyekig megindító jelenet volt ez, midőn az ifju leánykák egymás karjaiba borulva zokogták el »Isten hozzád«-jukat, midőn őszinte fájdalommal bucsuztak azoktól, kikkel éveken át együtt voltak. Vigasztalásul azonban elhatározták, hogy 1904-ben Pécsen öt éves találkozót tartanak.

— **(Küldöttség a kultuszminiszternél.)** Dombóvár város egy küldöttsége tisztelgett a napokban *Wlassics Gyula* kultuszminiszternél *Kammerer Ernő* orsz. képviselő vezetése mellett. A küldöttség szónoka arra kérte a minisztert, hogy a községi leányiskolát vegye kezelésé alá, miután azt a város saját erejéből nem képes fentartani. A miniszter megígérte, hogy a költségvetés keretén belül, ha csak lehetséges, teljesíti a város kérelmét.

— **(Kereskedők kongresszusa.)** A magyarországi kiskereskedők július 11-én tartják a fővárosban első szakkongresszusukat. A napirend a következő: 1. A kiskereskedők társadalmi és megélhetési viszonyai. 2. A kereskedők országos szövetkezete. 3. A fogyasztási szövetkezetek és a kiskereskedők helyzete. 4. A vámterület és a választói jog. 5. Italmérési mizériák. 6. A kiskereskedők hitelügye. 7. Indítványok. — A kongresszus iránt már most is általános az érdeklődés. Valószínűleg képviselve lesz rajta a kereskedelmi miniszter is. Meghívták az összes kereskedelmi és iparkamarákat, köztük a pécsit is, továbbá a különféle kereskedelmi egyesületeket.

— **(A kaposvári sikkasztás.)** Kaposvárról írja tudósítónk: Unghváry második könyvvezetőről kiderült, hogy szökése napján délelőtt még egy krajcárja sem volt. Délelőtti sörözése alkalmával pár hatosra menő számláját sem egyenlített ki mindjárt, hanem csak délután, mielőtt a háromnegyed öt órai gyorsvonathoz indult. Ugyanakkor fizette ki ujonnan készített ruháját és a végrehajtónak az ellene kitűzött árverés megakadályozására szükséges összeget, több bolti számláját s végül az erszényét, a melyet délelőtt hitelbe vásárolt. Érdekes, hogyan vette ki Csorba Ede igazga-

tótól azt a titkot, hogy az intézet szándékzik-e és mikor új szekrénybe rakni át az értéket?

— Jó lesz valamit tenni, — mondta az igazgatónak, — mert az ilyen Wertheim-kassza, amely már kétszer volt lakatos kezén, semmitféle biztosítékot nem nyújt betörés ellen.

Az igazgató erre megnyugtatta, hogy pár nap múlva megérkezik az új kassza, amiből Unghváry megértette, hogy pár nap múlva, ha az újszekrénybe rakják át a pénzt, kárba vész a régi szekrényhez készített tolvajkulcsa. A kaposvári temetkezési segélyszövetkezetnek legutóbb tartott közgyűlésén szóba jött, hogy azt a 222 frt 40 krajcárt, amelyet Palotai Mór, a kaposvári takarékpénz-könyvelője elsikkasztott, írják le és hagyják helyben a számadásokat. E javaslat ellen Unghváry, a somogy megyei takarékpénztár könyvelője, nagyon kikelt a közgyűlésen, kifogásolta a számadást a mérleget és a számla szakszerűbb összeállítását indítványozta, de indítványával egyedül maradt. Akkor senki sem hitte volna, hogy Unghváry, a somogy megyei takarékpénztár könyvelője, nemsokára a nyomába lép Palotai Mórnak, a kaposvári takarékpénztár sikkasztó könyvelőjének, akit éppen ő bíralt a legszigorúbban.

— **(Elevenen eltemetve.)** Chicagóban a napokban elevenen eltemettek egy embert a Shoots-Parkban. Az eltemetett embernek, Harry Bennonak, nincsen se tapintó, se izló, se halló érzéke. A mérge sem árt Harry Bennonak, aki már többször vett be különféle mérgeket, anélkül, hogy ennek a veszedelmes kísérletnek valami hatása lett volna. Ez a csoda-ember igen könnyen hipnotizálja magát; ilyenkor napokon át érzéketlenül és öntudatlanul fekszik; most legutóbb Chicagóban nyolc napra eltemettette magát — természetesen azért, hogy ezzel pénzt keressen. A »temetési szertartást«, amelybe a rendőrség csodálatosképen nem avatkozott bele, több ezer főre menő közönség nézte végig, noha a legkisebb belépődíj egy dollár volt.

— **(A hadsereg és a Kossuth-nóta.)** A dunántúli dalversenynek, a mely Komáromban július 24—25-én fog megtartatni, érdekes előzménye van. A rendezőség a dalversenyre a komáromi várparancsnokságtól a kincstári tulajdont képező tisztvi lovardát kérte el egy küldöttség útján, a melyet az egyesületi titkár vezetett. Ez alkalommal a küldöttség bemutatta a várparancsnoknak a dalverseny programját, a melyet az átvizsgált és a cenzurát teljesítő várparancsnokság révén a programnak azt a pontját, a mely a Kossuth-nótát tartalmazza, törölni akarta, mert ellenesetben a lovardát át nem engedhetné. A verseny végrehajtó-bizottsága engedett a kérésnek és törölte a Kossuth-nótát a programból.

— **(Bizottsági ülés.)** A város építészeti bizottsága folyó hó 26-án (hétfőn) délután 3 órakor a városháza gazdasági tanácsstermben *Herbert János* gazdasági tanácsos elnöklése alatt ülést tart. Az ülésen a folyó ügyeket, újabb építési engedélyek kiadását intézik el.

— **(Bicska és revolver.)** Ennek a két szerszámnak akadt dolga a napokban a

zsemei csárdában, ahol Forner János és Matyók János odavaló lakosok összeveszttek egymással s veszekedés közben bicskával, meg revolverrel támadtak egymásra. Szerencsére, vér nem folyt, mert a korcsma vendégei még idejekorán lefűlelték a két dühösködő magyart, akik ellen feljelentést tettek a bíróságnál.

— **(Lopás boszúból.)** Az utóbbi időben egyre szaporodik ama lopások száma, melyet a tettesek nem csupán birvágyból követnek el. Ilyen eset történt a napokban Kőkényen, a hol Hodai Lajos odavaló gazda udvarából annak egy két éves csikója elveszett. A lopásról a káros jelentést tett, minek folytán a megindított nyomozás csakhamar kiderítette a tettest Wald Ádám kőkényi lakos személyében, kinek istállójában meg is találták az elveszett csikót. Wald, midőn felelősségre vonták, késznek nyilatkozott a csikót a károsnak visszaadni s azt vallotta, hogy a lopást csupán boszúból követte el, mert valami kölcsönnyéből kifolyólag Hodai pört indított ellene. Wald Ádám ellen megtették a feljelentést.

— **(A pécsi felső-kereskedelmi iskola érettségi vizsgálata.)** A pécsi felső-kereskedelmi iskolának két napon át, folyó hó 21-ikén és 22-ikén tartott érettségi vizsgálatai tegnap este hét órakor értek véget. Az érettségi vizsga eredménye teljesen kielégítő s a múlt évi vizsgához képest öröndetes szaporulatot tüntet fel az érett ifjak száma. Érettségire összesen huszonhárman jelentkeztek, ezek közül, az írásbeli vizsga eredményéhez képest, huszan bocsájtattak szóbeli vizsgára. Jelesen érettek négyen: *Friedmann Izidor, Grünbaum Lajos, Bern Antal és Somlyó (Schlesinger) Gyula.* Jól érett három tanuló; érett nyolc. Két hónap mulva teendő pótvizsgálatra öten utasítottak.

— **(Gyermekek réme.)** Gyulán — mint értesülünk — fellépett a gyermekek réme, a torokgyík (roncsoló toroklob.) A megbetegedések eddig csupán szórványosak még s nem bírnak a járvány jellegével, mindazonáltal sürgősen megtették a szükséges óvintézkedéseket a megbetegedések számának csökkentésére s a betegségnek járványos fellépte ellen.

— **(Elvágta a lábát.)** Könnyen végzetessé válható baleset érte a napokban *Timár János* kis-budméri lakos, favágót. *Timár* — ugyanis — kint járt a határ-erdőben, a hol egy odvas fának a kivágásával foglalkozott. A fagyóker azonban oly erős volt, hogy már az első csapásnál visszapattant róla a favágó baltája és oly szerencsétlenül találta *Timár* lábát, hogy az menten ketté tört. A szerencsétlenül járt embert eszméletlen állapotban szállították a közlegben levő lakására, ahol most ápolják.

— **(Ellopott zsebóra.)** Harkányban *Bence Mátyás*, ottani lakosnak az istállójába belopózott egy *Szita Béla* nevű csavargó és az istálló falán egy szögbe akasztott ezüst zseboráját ellopta. A káros feljelentésére megindult nyomozás során kiderült, hogy a tolvaj a lopott zseborát Nagyarsányban, a hová illetőségű, eladta. A zseborá igy visszakerült jogos tulajdonosához, de a tolvaj megszökött a büntetés elől s még eddig nem akadtak a nyomára.

— **(Hűtlen oseléd.)** Katona János németüröghi lakos *Hencs József* nevű bérese, a napokban eltűnt gazdája házából s azóta nyoma veszett. Miután az eltűnt cseléd távozása előtt óvatosságból alaposan megrakta magát gazdája éléskamrájából élelmiszerekkel, sőt, hogy a hűvös éjszakákban náthát ne kapjon, magával vitte gazdája nyolcvan forintos bundáját is, valószínű, hogy eltűnése nem ad aggodalomra okot. A megszökött legényt most nyomozzák.

— **(Kolduló család.)** Már napok óta két zsiros haju oláh ember jár a pécsi járásban, kik egy felsőmagyarországi község tűzkárosultjai javára koldulnak — hamisított okmányokkal. Eszékről jött az értesítés a pécsi hatósághoz, ahol egyszermind a két csaló ártalmatlanná tételét is kéri. Az ez ügyben meg-ejtett nyomozás eddig már kiderítette, hogy a két csaló legutóbb *Misleny* községben járt. Hogy hol koldulnak most, azt a folytatott nyomozás fogja kideríteni, melynek kétségtelenül sikerülni fog, a két jómadarat mielőbb hűvösre tenni.

— **(Tüzek.)** Nagyarsányban *Gajdos József*, ottani kovácmester udvarán kigyuladt egy kazal szalma s róla a tűz egy közeli pajtára is áthatolván, azt is elpusztította. Mint a vizsgálat kiderítette, a tűz oka vétkes gondatlanság volt, mert a kovácműhely kéményének rosszasága folytán a szikrák ráhullottak a szalmaboglyára, a mit ki sem akadályozott meg. Ezért a tüzesetről jelentést tettek a bíróságnak, hol most folyik a vizsgálat a tulajdonos ellen. — *Bellyén* is tűz volt a napokban. Itt meg *Kola István* háza égett le. Hogy azonban ez a tűz miből keletkezett az a vizsgálatnak még eddig nem sikerült megállapítani.

— **(Elásott csecsemő.)** *Schmiedt Bálint*, véméndi lakos, udvarában rémes leletre akadtak a minap. Az udvar hátulján a sertések a földből egy hathónapos gyermek-hullát túrtak ki, melyet már szétszedni készültek, mikor észrevették a házbeliiek a dolgot és elvették előlük a hullát. A vizsgálat megindulván, kitűnt, hogy a hulla *Mecz Anna* szolgáló csecsemője volt. A leány kérdőre vonatván, be is ismerte ezt s azt állította, hogy a csecsemőt holtan megszülvén, ő ásta el. A további vizsgálat során fog majd kiderülni, hogy való-e a leány ezen vallomása, vagy pedig itt is a ma már oly megszokottá váló sötét bűn, az angyalcsinálás bűne forog fönne!

— **(Vesztett kutya garázdálkodása.)** Ily cím alatt lapunk tegnap esti számában már megirtuk, hogy *Arányos* községben *Tóth Ferenc* ottani kovács mestert és annak *Farkas Imre* nevű tanoncát a kovácmester házőrző kutyája megmarta. A két megmárt embert ma délelőtt szállították fel ápolás végett Budapestre a Pasteur intézetbe.

— **(Angyalka és társa.)** Vállalkozó szellemű két cigányleány *Petrovics Angyalka* és *Petrovics Róza*, a kik Gyűdről kikijárogatnak a környékbeli falvakba egy-egy lopás elkövetésére. Így a többek között elmentek *Csarnotára*, hol *Szücs János, Hitre Ferenc* és *Balogh János* házába lopóztak be s mindegyik helyről elloptak nagyobb mennyiségű ruhaneműt és élelmiszert. Azután *Beremendre* is átrándultak, ott meg álkulcsal felnyitották

özvegy *Szalók Györgyné* lakását s innen is zsákmánnyal megrakodva távoztak. De a nyomozás során kiderült a bűnük s most *Angyalka* és társa a börtönben várja büntetését.

— **(Erővel behajtott adósság.)** *Závor János* majsza-pusztai földmunkás tartozott *Gyenis Antal* nevű társának egy pár pohár bor árával. *Gyenis Antal* sokáig kérte, hogy fizesse már meg a tartozását, de hiába. Ezt látva, egy jó alkalommal elvitte a *Sió* partjáról *Gyenis* a talicskáját és nem akarta visszaadni. Erre *Závor János* sem vette tréfára a dolgot és feljelentette lopásért a társát a bíróságnak. Most ott várják mindketten az ítéletet.

— **(Megvert asszony.)** *Jakabfalun Dencs Pálné Lucz Anna* együtt dolgozott a szőlőben *Keilburger* Henrikkel. Munka közben azonban valamiért összeszólalkoztak, mlre *Keilburger* neki rontott az asszonynak és azt véresre verte. A megvert asszony feljelentette a rabbiátus férfit a bíróságnál, aki azonban tagadja, hogy ő csak egy újjal is hozzá nyult volna a menyecskéhez. E szerint hát a bíróság további vizsgálatának feladata megállapítani, hogy mi hát a való a dologban?!

— **(Tanfelügyelői megbízatás.)** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Gulyás Ferenc* székesfővárosi kir. segédtanfelügyelőt a somogyvármegyei tankerület tanfelügyelői teendőinek önálló vezetésével megbízta.

— **(Az ügyvédi kamara köréből.)** A pécsi ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy dr. *Fehér Dezső* szegzárdi ügyvédet, állami hivatalnokká történt kineveztetése következtében, saját kérelmére, az ügyvédek lajstromából kitörölte s hogy nevezett ügyvéd iratait dr. *Mayer Gyula* szegzárdi ügyvédnek adta át.

— **(Változás a honvéd tábornoki karban.)** A budapesti honvédkerület vezetésében már a legközelebi napokban változás történik. *Bernolák Károly* altábornagy, a honvédkerület parancsnoka saját kérelmére nyugalomba vonul s helyébe *Csesznák Benő* tábornokot, a *Ludovika Akadémia* parancsnokát nevezik ki. *Bernolák* altábornagyban egy kitűnő adminisztrációs tehetséget s kiváló csapatparancsnokot veszít a honvédség. Visszavonulásának okát abban keresik, hogy a közös hadügyminiszteri osztályfőnökségből nemrég nyugalomba vonult *Zsoldos Ferenc* altábornagy állását egy nála rangb an fiatalabb tábornokkal töltötték be, amiben az érdemes altábornagy mellőztetését látta.

— **(Baleset.)** Sajnálatos baleset érte ma délelőtt *Obetko Zsigmond* né, *Obetko Dezső* dr. pécsi kir. aljárásbíró édes anyját. Ma délelőtt egy felső ablak betevése végett felállt egy nádszékre, melyről oly szerencsétlenül esett le, hogy balkezét két helyen eltörte. A szerencsétlenül járt urhölgynek *Pick Ignác* dr. nyújtotta az első segélyt, ki még a délelőtt folyamán narkotizálás alkalmazásával gipszbe rakta az eltört kezét. Remélhető, hogy *Obetkóné* néhány hét mulva kigyógyul a baleset következményeiből, mely városszerte őszinte részvétet keltett.

— **(Holttest a sineken.)** A szentlőrinci járáshoz tartozó *Sumony* és *Gusztáv* műve közötti 11 számú vasuti őrháznál tegnap

egy eddig ismeretlen, 35—40 év körüli ember öngyilkossági szándékkal a vasuti sínekre feküdt s ott várta a halált. Nem sokáig kellett várakoznia, mert rövid idő múlva arra robbant a pesti vonat, melynek mozdony dugattyuja a halálra szánt embert oly erővel lökte le a pályastről, hogy az szétzúzott aggyal terült el. A sürgönyileg értesített Jungmann Rezső dr. szentlőrinci pályaorvos már csak a beállott halált konstatálhatta. Az öngyilkos embert Sumonyra szállították s agnoszkálása iránt megtették a szükséges intézkedéseket.

— **(Szabad az út mindenfelé.)**

Ezt gondolta bizonyára az a sportkedvelő urfi is, a ki tegnap este felé az indóház-utca keleti járdáján oly gyorsasággal karikázott végig, hogy a járó-kelők alig tudtak az elütés elől menekülni. Eddig nem volt elég, hogy a kis gyermekek karikáztak az árnyas fák alatt, hanem már némely biciklista is pályának használja fel a járdát. Ha ez így tart, utóbb a király-utca aszfalt-járdáján is akadunk biciklistákra. Ajánljuk az ilyen sportkedvelő urakat a rendőrség figyelmébe!

— **(Hivogató templomok.)** A ki ismeri az amerikai vallási viszonyokat, nem fog nagyon csodálkozni azon az erős konkurencián, a melyet az amerikai egyházak egymással szemben kifejtenek. Mostanában az a divat, hogy a templom minél hivogatóbb legyen. Néhány hónapja, hogy egy templommal kapcsolatban az egyik lelkész bicikli-raktárt rendezett be, amelyben kis összegért bárkinek vigyáznak a biciklijére, amíg az istentisztelet

tart. Egy másik lelkész nagyobb vonzóerőt tudott adni templomának. Az előcsarnokban szobát rendezett be azon gyermekek számára, akiknek szülei a templomban imádkoznak. A szobában padok, játékszerek, képeskönyvek mulattatják a kicsinyeket, akik fölött egy óvónéni gyakorol fölügyeletet.

— **(Etnografiai tanulmányok.)**

Herman Ottó, a kiváló természettudós, hetek óta a somogyvármegyei Barcsan, továbbá Csokonyán és Kálmáncsán tartózkodik, hol a pásztorok között etnografiai gyűjteményüket kibővitendő adatokat kutat. Herman Kaposvárról Fonyódra utazott, hogy a madárelétről megfigyeléseket eszközöljön, kutatásai eddigelé is eredménynyel jártak, mert sok szép és érdekes tárgyat és eszközt gyűjtött össze.

— **(Művelt ember)** ma már nem nélkülözheti az ujságot nyáron sem, amint azt régebben hitték s meg is tették, hogy a mezei munkák, vagy fürdőre utazás ürügye alatt egy időre beszüntették a lap járatását. A most következő félév alatt is oly nevezetes események várhatók, hogy szinte elképzelni sem lehet oly embert, aki főlegesennek találná ily időben az ujságjáratást. A Pesti Hirlap, mint rendesen, ismét érdekes közleményeket tartogat az új előfizetési időszakra. Mikszáth Kálmántól hosszabb, vidám elbeszélést közöl Krúdy Kálmán csintevései cím alatt. Regénycarnokában pedig Malombra címmel szenzációs olasz regényt s utána már augusztusban Werner Gyula új eredeti regényét fogja közölni. Azt már mondani sem kell, hogy a Pesti Hirlap közli ma a legelső, a legjobb tárcaírók dolgozatait, kik közül elég Mikszáth Kálmán, Tóth Béla, Murai Károly, Kenedi Géza, Kóbor Tamás, Tömörkény István, Bede Jób,

Homok neveit említeni. Az eredeti tárcák mellett naponként közöl szellemes és mulattató francia és angol tárcákat is. Egyáltalán nagy súlyt helyez arra, hogy eredeti értesülésein s gazdag napi érdekű rovatain kívül minél több mulattató olvasmányt nyújtson előfizetőinek. Ehhez járulnak a rendkívüli kedvezmények, melyekben egyetlen más lap előfizetői sem részesülnek. Minden előfizető havonként kis jegyzéknaplót kap s azonkívül karácsonyi ajándékkal a Pesti Hirlap nagy képes naptárát; továbbá kedvezményes áron megrendelheti a Párisi Divat című diszes heti divatlapot s elkészíttetheti fényképének nagyobbított hasonmását, keretbe foglalásra alkalmas formában. Jó lélekkel ajánlhatjuk azért minden olvasónk figyelmébe ezt a napilapot, melynek előfizetési ára egy óra 1 frt 20 kr.; negyedévre 3 frt 50 kr.; a Párisi Divattal együtt negyedévre 4 frt 50 kr., mely a Pesti Hirlap kiadóhivatalába (Budapest, V., Váci-körút 78.) címzendő, a honnan mutatványszámokat is lehet kérni.

Művészet, irodalom.

○ **Uj magyar férfikarok.** Az »Apollo« című magyar férfikargyűjtemény XIII. évfolyamának negyedik része a következő műveket tartalmazza vezérkönyvben és négy szólamban. (261. kar) id. *Ábrányi Kornél*; Dalaim (Petőfi S. költeményére) 262 kar. *Rubinstein Antal*; Harci dal. 263 kar; *Szögedi Ede*: Gyász-dal. Az apollo kargyűjteményt szerkesztik és kiadják Erkel S. és Holl János kiadóhivatala: Budapest, VI. ker. Lázár-utca 18. sz. Előfizetési ára 4 iv vezérkönyv és 8 iv szólamért 5. korona.

— Ha talán velem szemben tervezel valamit, előre figyelmeztetlek, hogy vigyázz. Már nem vagyok az a tapasztalatlan teremtés, mint akkor.

— Azt látom — vágott az önkéntelen csudálattal szavába. Hatalmasan kifejlődöttél, édesem, olyan vagy, mint egy hercegnő. Kár, hogy nem vagy özvegye Arthur Johnnak, — akkor újra elkezdhetnénk, a hol elhagytuk.

— Hallgass! — kiáltott Cora, lábával dühösen topantva. Közöttünk vége van mindennek, — értetted? És minél előbb elhordod magad, annál jobb.

— Sajnálom, a kívánságodat nem teljesíthetem, — felelt az. Egyelőre itt maradok.

— Miért?

— Hogy vagyokra tegyek szert.

— Hiszen öt év előtt nagy örökséget kaptál.

— Az elment — mind, az utolsó fillérig. Fájdalom, már nincs senkim, akitől örökölhetnék és miután pénz nélkül nem élhetek, gazdag feleség után kell nézmem.

— Ah!

— Arthur kisasszony jutott az eszembe, a kivel Bostonban ismerkedtem meg. Azt hiszem, vele könnyen menne a dolog, ha csak egy kicsit segitenél.

Cora elutasító mozdulatot tett.

— Neked segítek? — mondta megvetően. Még álmomban se jut eszembe.

Vonakodása fölingerelte a férfit.

— Jobban tennéd, ha nem volnál ellenemre, — mondta különös hangsúlylyal.

— Mert — felelt vissza Cora büszkén.

— Hm, mert én képes volnék beigazolni, hogy én tíz év előtt nőül vettem egy bizonyos Ford Cora nevű

— Mit akarnak azzal?

— Ó, a dolog fölöttébb egyszerű. Mindenki könnyen felfoghatja, hogy az öreg beteg ember rövid idő alatt meghal. Erre törekszenek mindketten; én halott vagyok és ha mostoha apám meghal, az egész örökség az özvegyre esik.

— Tehát Arthur Johnt el akarják tenni láb alól?

— Igen, még pedig oly észrevétlenül, a mint csak lehet. Valószínűleg ennek az orvosnak segítségével — a ki természetesen az ő zsoldjukban áll — meg akarják mérgezni, vagy hasonlót. Arthurnak jól van ez így — fejezte be szavait Alice gyűlölettől áthatott arccal — most bűnhődjék azokért a kinokért, a melyet anyámnak miatta kellett szenvedni, azért a gonoszságért, a melylyel velem bánt. De a többieket is eléri megérdemelt sorsuk. Ezt a gazember Davist le fogom álcázni, Girard Fülöpnek pedig visszaserzem a szabadságot.

— Ez jótett lesz — bólintott helyeslően az öreg. — A mint az én gyöngye erőmből kitelik, segíteni foglak; mert azt még megszeretném élni, hogy te mint jogos urnő térj be Oakley-be.

— Csak türelem! — mondta Alice és menni készült

— Nem telik bele két hónap és én meg leszek boszulva!

Kellemetlen viszontlátás.

Arthur kisasszony nagy izgalomban volt. Látogatást várt, még pedig az udvarlójának, a bostoni Percy Eduárdnak látogatását.

— Nagy gondod legyen a hajamra s a toillettemre. Mariette — mondta komornájának — oly szép akarok

zsemejei csárdában, ahol Forner János és Matyók János odavaló lakosok összevesztek egymással s veszekedés közben bicskával, meg revolverrel támadtak egymásra. Szerencsére, vér nem folyt, mert a korcsma vendégei még idejekorán lefűlelték a két dühösködő magyart, akik ellen feljelentést tettek a bíróságnál.

— **(Lopás boszúból.)** Az utóbbi időben egyre szaporodik ama lopások száma, melyet a tettesek nem csupán birvagyból követnek el. Ilyen eset történt a napokban Kőkényen, a hol Hodai Lajos odavaló gazda udvarából annak egy két éves csikója elveszett. A lopásról a káros jelentést tett, minek folytán a megindított nyomozás csakhamar kiderítette a tettest Wald Ádám kőkényi lakos személyében, kinek istállójában meg is találták az elveszett csikót. Wald, midőn felelősségre vonták, késznek nyilatkozott a csikót a károsnak visszaadni s azt vallotta, hogy a lopást csupán boszúból követte el, mert valami kölcsönügyből kifolyólag Hodai pört indított ellene. Wald Ádám ellen megtették a feljelentést.

— **(A pécsi felső-kereskedelmi iskola érettségi vizsgálata.)** A pécsi felső-kereskedelmi iskolának két napon át, folyó hó 21-ikén és 22-ikén tartott érettségi vizsgálatait tegnap este hét órakor értek véget. Az érettségi vizsga eredménye teljesen kielégítő s a múlt évi vizsgához képest öröndetes szaporulatot tüntet fel az érett ifjak száma. Érettségire összesen huszonhárman jelentkeztek, ezek közül, az írásbeli vizsga eredményéhez képest, huszan bocsájtattak szóbeli vizsgára. Jelesen érettek négyen: *Friedmann Izidor, Grünbaum Lajos, Bern Antal és Somlyó (Schlesinger) Gyula.* Jól érett három tanuló; érett nyolc. Két hónap múlva teendő pótvizsgálatra öten utasítottak.

— **(Gyermekek réme.)** Gyulán — mint értesülünk — fellépett a gyermekek réme, a torokgyík (roncsoló toroklob.) A megbetegedések eddig csupán szórványosak még s nem bírnak a járvány jellegével, mindazonáltal sürgősen megtették a szükséges óvintézkedéseket a megbetegedések számának csökkentésére s a betegségnek járványos fellépte ellen.

— **(Elvágta a lábát.)** Könnyen végzetessé válható baleset érte a napokban *Timár János* kis-budméri lakos, favágót. *Timár* — ugyanis — kint járt a határ-erdőben, a hol egy odvas fának a kivágásával foglalkozott. A fagyóker azonban oly erős volt, hogy már az első csapásnál visszapattant róla a favágó baltája és oly szerencsétlenül találta *Timár* lábát, hogy az menten ketté tört. A szerencsétlenül járt embert eszméletlen állapotban szállították a községben levő lakására, ahol most ápolják.

— **(Ellopott zsebóra.)** Harkányban *Bence Mátyás*, ottani lakosnak az istállójába belopózott egy *Szita Béla* nevű csavargó és az istálló falán egy szögbe akasztott ezüst zseboráját ellopta. A káros feljelentésére megindult nyomozás során kiderült, hogy a tolvaj a lopott zseborát Nagyarsányban, a hová illetőségű, eladta. A zsebóra így visszakerült jogos tulajdonosához, de a tolvaj megszökött a büntetés elől s még eddig nem akadtak a nyomára.

— **(Hűtlen oseléd.)** Katona János németüröghi lakos *Henci József* nevű bérese, a napokban eltűnt gazdája házából s azóta nyoma veszett. Miután az eltűnt cseléd távozása előtt óvatosságból alaposan megrakta magát gazdája éléskamrájából élelmiszerekkel, sőt, hogy a hűvös éjszakákban náthát ne kapjon, magával vitte gazdája nyolcvan forintos bundáját is, valószínű, hogy eltűnése nem ad aggodalomra okot. A megszökött legényt most nyomozzák.

— **(Kolduló család.)** Már napok óta két zsiros haju oláh ember jár a pécsi járásban, kik egy felsőmagyarországi község tűzkárosultjai javára koldulnak — hamisított okmányokkal. Eszékről jött az értesítés a pécsi hatósághoz, ahol egyszersmind a két csaló ártalmatlanná tételét is kéri. Az ez ügyben meg-ejtett nyomozás eddig már kiderítette, hogy a két csaló legutóbb *Misleny* községben járt. Hogy hol koldulnak most, azt a folytatott nyomozás fogja kideríteni, melynek kétségtelenül sikerülni fog, a két jómadarat mielőbb hűvösre tenni.

— **(Tüzek.)** Nagyarsányban *Gajdos József*, ottani kovácmester udvarán kigyuladt egy kazal szalma s róla a tűz egy közeli pajtára is áthatolván, azt is elpusztította. Mint a vizsgálat kiderítette, a tűz oka vétkes gondatlanság volt, mert a kovácműhely kéményének rosszasága folytán a szikrák ráhullottak a szalmaboglyára, a mit ki sem akadályozott meg. Ezért a tüzesetről jelentést tettek a bíróságnak, hol most folyik a vizsgálat a tulajdonos ellen. — *Bellyén* is tűz volt a napokban. Itt meg *Kola István* háza égett le. Hogy azonban ez a tűz miből keletkezett az a vizsgálatnak még eddig nem sikerült megállapítani.

— **(Elásott csecsemő.)** *Schmiedt Bálint*, véméndi lakos, udvarában rémes leletre akadtak a minap. Az udvar hátulján a sertések a földből egy hathónapos gyermek-hullát túrtak ki, melyet már szétszedni készültek, mikor észrevették a házbeliiek a dolgot és elvették előlük a hullát. A vizsgálat megindulván, kitűnt, hogy a hulla *Mecz Anna* szolgáló csecsemője volt. A leány kérdőre vonatván, be is ismerte ezt s azt állította, hogy a csecsemőt holtan megszűlvén, ő ásta el. A további vizsgálat során fog majd kiderülni, hogy való-e a leány ezen vallomása, vagy pedig itt is a ma már oly megszokottá váló sötét bűn, az angyalcsinálás bűne forog fenn!?

— **(Vesztett kutya garázdálkodása.)** Ily cím alatt lapunk tegnap esti számában már megirtuk, hogy *Arányos* községben *Tóth Ferenc* ottani kovács mestert és annak *Farkas Imre* nevű tanoncát a kovácmester házőrző kutyája megmarta. A két megmárt embert ma délelőtt szállították fel ápolás végett Budapestre a Pasteur intézetbe.

— **(Angyalka és társa.)** Vállalkozó szellemű két cigányleány *Petrovics Angyalka* és *Petrovics Róza*, a kik Gyűdről kikijárogatnak a környékbeli falvakba egy-egy lopás elkövetésére. Így a többek között elmentek *Csarnotára*, hol *Szűcs János, Hitre Ferenc* és *Balogh János* házába lopóztak be s mindegyik helyről elloptak nagyobb mennyiségű ruhaneműt és élelmiszert. Azután *Beremendre* is átrándultak, ott meg álkulcsal felnyitották

özvegy *Szalók Györgyné* lakását s innen is zsákmánnyal megrakodva távoztak. De a nyomozás során kiderült a bűnük s most *Angyalka* és társa a börtönben várja büntetését.

— **(Erővel behajtott adósság.)** *Závor János* majsza-pusztai földmunkás tartozott *Gyenis Antal* nevű társának egy pár pohár bor árával. *Gyenis Antal* sokáig kérte, hogy fizesse már meg a tartozását, de hiába. Ezt látva, egy jó alkalommal elvitte a *Sió* partjáról *Gyenis* a talicskáját és nem akarta visszaadni. *Erre Závor János* sem vette tréfára a dolgot és feljelentette lopásért a társát a bíróságnak. Most ott várják mindketten az ítéletet.

— **(Megvert asszony.)** *Jakabfalun Dencs Pálné Lucz Anna* együtt dolgozott a szőlőben *Keilburger Henrikkel*. Munka közben azonban valamiért összeszólalkoztak, mlre *Keilburger* neki rontott az asszonynak és azt véresre verte. A megvert asszony feljelentette a rabbiátus férfit a bíróságnál, aki azonban tagadja, hogy ő csak egy újjal is hozzá nyult volna a menyecskéhez. E szerint hát a bíróság további vizsgálatának feladata megállapítani, hogy mi hát a való a dologban?!

— **(Tanfelügyelői megbízás.)** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Gulyás Ferenc* székesfővárosi kir. segédtanfelügyelőt a somogyvármegyei tankerület tanfelügyelői teendőinek önálló vezetésével megbízta.

— **(Az ügyvédi kamara köréből.)** A pécsi ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy dr. *Fehér Dezső* szegzárdi ügyvédet, állami hivatalnokká történt kineveztetése következtében, saját kérelmére, az ügyvédek lajstromából kitörölte s hogy nevezett ügyvéd iratait dr. *Mayer Gyula* szegzárdi ügyvédnek adta át.

— **(Változás a honvéd tábornoki karban.)** A budapesti honvédkerület vezetésében már a legközelebi napokban változás történik. *Bernolák Károly* altábornagy, a honvédkerület parancsnoka saját kérelmére nyugalomba vonul s helyébe *Csesznák Benő* tábornokot, a *Ludovika Akadémia* parancsnokát nevezik ki. *Bernolák* altábornagyban egy kitűnő adminisztrációs tehetséget s kiváló csapatparancsnokot veszít a honvédség. Visszavonulásának okát abban keresik, hogy a közös hadügyminiszteri osztályfőnökségből nemrég nyugalomba vonult *Zsoldos Ferenc* altábornagy állását egy nála rangb an fiatalabb tábornokkal töltötték be, amiben az érdemes altábornagy mellőztetését látta.

— **(Baleset.)** Sajnálatos baleset érte ma délelőtt *Obetko Zsigmond* né, *Obetko Dezső* dr. pécsi kir. aljárásbíró édes anyját. Ma délelőtt egy felső ablak betevése végett felállt egy nádszékre, melyről oly szerencsétlenül esett le, hogy balkezét két helyen eltörte. A szerencsétlenül járt urhölgynek *Pick Ignác* dr. nyújtotta az első segélyt, ki még a délelőtti folyamán narkotizálás alkalmazásával gipszbe rakta az eltört kezét. Remélhető, hogy *Obetkóné* néhány hét múlva kigyógyul a baleset következményeiből, mely városszerte őszinte részvétet kellett.

— **(Holttest a síneken.)** A szentlőrinci járáshoz tartozó *Sumony* és *Gusztáv* műve közötti 11 számú vasuti őrháznál tegnap

egy eddig ismeretlen, 35—40 év körüli ember öngyilkossági szándékkal a vasuti sínekre fektült s ott várta a halált. Nem sokáig kellett várakoznia, mert rövid idő múlva arra robogott a pesti vonat, melynek mozdony dugattyuja a halálra szánt embert oly erővel lökte le a pályatestről, hogy az szétzuzott aggyal terült el. A sürgönyileg értesített Jungmann Rezső dr. szentlőrinci pályaorvos már csak a beállott halált konstatálhatta. Az öngyilkos embert Sumonyra szállították s agnoszkálása iránt megtették a szükséges intézkedéseket.

— **(Szabad az út mindenfelé.)** Ezt gondolta bizonyára az a sportkedvelő urfi is, a ki tegnap este felé az indóház-utca keleti járdáján oly gyorsasággal karikázott végig, hogy a járó-kelők alig tudtak az elütés elől menekülni. Eddig nem volt elég, hogy a kis gyermekek karikáztak az árnyas fák alatt, hanem már némely biciklista is pályának használja fel a járdát. Ha ez így tart, utóbb a király-utca aszfalt-járdáján is akadunk biciklistákra. Ajánljuk az ilyen sportkedvelő urakat a rendőrség figyelmébe!

— **(Hivogató templomok.)** A ki ismeri az amerikai vallási viszonyokat, nem fog nagyon csodálkozni azon az erős konkurencián, a melyet az amerikai egyházak egymással szemben kifejtene. Mostanában az a divat, hogy a templom minél hivogatóbb legyen. Néhány hónapja, hogy egy templommal kapcsolatban az egyik lelkész bicikli-raktárt rendezett be, amelyben kis összegért bárkinek vigyáznak a biciklijére, amíg az istentisztelet

tart. Egy másik lelkész nagyobb vonzóerőt tudott adni templomának. Az előcsarnokban szobát rendezett be azon gyermekek számára, akiknek szülei a templomban imádkoznak. A szobában padok, játékszerek, képeskönyvek mulattatják a kicsinyeket, akik fölött egy óvónéni gyakorol fölügyeletet.

— **(Etnografiai tanulmányok.)** Herman Ottó, a kiváló természettudós, hetek óta a somogyvármegyei Barcsan, továbbá Csokonyán és Kálmáncsán tartózkodik, hol a pásztorok között etnografiai gyűjteményüket kibővítendő adatokat kutat. Herman Kaposvárról Fonyódra utazott, hogy a madárelétről megfigyeléseket eszközöljön, kutatásai eddigelé is eredménynyel jártak, mert sok szép és érdekes tárgyat és eszközt gyűjtött össze.

— **(Művelt ember)** ma már nem nélkülözheti az ujságot nyáron sem, amint azt régebben hitték s meg is tették, hogy a mezei munkák, vagy fürdőre utazás ürügye alatt egy időre beszüntették a lap járatását. A most következő félév alatt is oly nevezetes események várhatók, hogy szinte elképzelni sem lehet oly embert, aki főlegesennek találná ily időben az ujságjártást. A Pesti Hirlap, mint rendesen, ismét érdekes közleményeket tartogat az új előfizetési időszakra. Mikszáth Kálmántól hosszabb, vidám elbeszélést közöl Krúdy Kálmán csintevései cím alatt. Regénycarnokában pedig Malombra címmel szenzációs olasz regényt s utána már augusztusban Werner Gyula új eredeti regényét fogja közölni. Azt már mondani sem kell, hogy a Pesti Hirlap közli ma a legelső, a legjobb tárcaírók dolgozatait, kik közül elég Mikszáth Kálmán, Tóth Béla, Murai Károly, Kenedi Géza, Kóbor Tamás, Tömörkény István, Bede Jób,

Homok neveit említeni. Az eredeti tárcák mellett naponként közöl szellemes és mulattató francia és angol tárcákat is. Egyáltalán nagy súlyt helyez arra, hogy eredeti értesülésein s gazdag napi érdekű rovatain kívül minél több mulattató olvasmányt nyújtson előfizetőinek. Ehhez járulnak a rendkívüli kedvezmények, melyekben egyetlen más lap előfizetői sem részesülnek. Minden előfizető havonként kis jegyzéknaplót kap s azonkívül karácsonyi ajándékkal a Pesti Hirlap nagy képes naptárát; továbbá kedvezményes áron megrendelheti a Párisi Divat című diszes heti divatlapot s elkészíttetheti fényképének nagyobbított hasonmását, keretbe foglalásra alkalmas formában. Jó lélekkel ajánlhatjuk azért minden olvasónk figyelmébe ezt a napilapot, melynek előfizetési ára egy óra 1 frt 20 kr.; negyedévre 3 frt 50 kr.; a Párisi Divattal együtt negyedévre 4 frt 50 kr., mely a Pesti Hirlap kiadóhivatalába (Budapest, V., Váci-körút 78.) címzendő, a honnan mutatványszámokat is lehet kérni.

Művészet, irodalom.

○ **Uj magyar férfikarok.** Az »Apollo« című magyar férfikargyűjtemény XIII. évfolyamának negyedik része a következő műveket tartalmazza vezérkönyvben és négy szólamban. (261. kar) id. *Ábrányi Kornél*; Dalaim (Petőfi S. költeményére) 262 kar. *Rubinstein Antal*; Harci dal. 263 kar; *Szögedi Ede*: Gyász-dal. Az apollo kargyűjteményt szerkesztik és kiadják Erkel S. és Holl János kiadóhivatala: Budapest, VI. ker. Lázár-utca 18. sz. Előfizetési ára 4 iv vezérkönyv és 8 iv szólamért 5. korona.

— Ha talán velem szemben tervezel valamit, előre figyelmeztetlek, hogy vigyázz. Már nem vagyok az a tapasztalatlan teremtes, mint akkor.

— Azt látom — vágott az önkéntelen csudálattal szavába. Hatalmasan kifejlődött, édesem, olyan vagy, mint egy hercegnő. Kár, hogy nem vagy özvegye Arthur Johnnak, — akkor újra elkezdhetnénk, a hol elhagytuk.

— Hallgass! — kiáltott Cora, lábával dühösen topantva. Közöttünk vége van mindennek, — értetted? És minél előbb elhordod magad, annál jobb.

— Sajnálom, a kivánságodat nem teljesíthetem, — felelt az. Egyelőre itt maradok.

— Miért?

— Hogy vagyokra tegyek szert.

— Hiszen öt év előtt nagy örökséget kaptál.

— Az elment — mind, az utolsó fillérig. Fájdalom, már nincs senkim, akitől örökölhettek és miután pénz nélkül nem élhetek, gazdag feleség után kell nézmem.

— Ah!

— Arthur kisasszony jutott az eszembe, a kivel Bostonban ismerkedtem meg. Azt hiszem, vele könnyen menne a dolog, ha csak egy kicsit segitenél.

Cora elutasító mozdulatot tett.

— Neked segítek? — mondta megvetően. Még álmomban se jut eszembe.

Vonakodása fölingerelte a férfit.

— Jobban tennéd, ha nem volnál ellenemre, — mondta különös hangsúlyal.

— Mert — felelt vissza Cora büszkén.

— Hm, mert én képes volnék beigazolni, hogy én tíz év előtt nőül vettem egy bizonyos Ford Cora nevű

— Mit akarnak azzal?

— Ó, a dolog fölöttébb egyszerű. Mindenki könnyen felfoghatja, hogy az öreg beteg ember rövid idő alatt meghal. Erre törekszenek mindketten; én halott vagyok és ha mostoha apám meghal, az egész örökség az özvegyre esik.

— Tehát Arthur John el akarják tenni láb alól?

— Igen, még pedig oly észrevétlenül, a mint csak lehet. Valószínűleg ennek az orvosnak segítségével — a ki természetesen az ő zsoldjukban áll — meg akarják mérgezni, vagy hasonlót. Arthurnak jól van ez így — fejezte be szavait Alice gyűlölettől áthatott arccal — most bűnhődjék azokért a kínokért, a melyet anyámnak miatta kellett szenvedni, azért a gonoszságért, a melylyel velem bánt. De a többieket is eléri megérdemelt sorsuk. Ezt a gazember Davist le fogom álcázni, Girard Fülöpnek pedig visszaszerzem a szabadságot.

— Ez jótett lesz — bölintott helyeslően az öreg. — A mint az én gyöngye erőmből kitelik, segíteni foglak; mert azt még megszeretném érni, hogy te mint jogos urnó térj be Oakley-be.

— Csak türelem! — mondta Alice és menni készült — Nem telik bele két hónap és én meg leszek boszulva!

Kellemetlen viszontlátás.

Arthur kisasszony nagy izgalomban volt. Látogatást várt, még pedig az udvarlójának, a bostoni Percy Eduárdnak látogatását.

— Nagy gondod legyen a hajamra s a toillettemre. Mariette — mondta komornájának — oly szép akarok

○ **Legolcsóbb táplálék.** Nem a Nestlé-féle táplisztról, vagy a Kathreiner maláta-kávéról van ezuttal szó, de nem is pozsonyi kétszersültről, vagy a kassai sonkáról. Most az egyszer kivételesen szellemi táplálékot ajánlunk t. olvasóinknak. A mai korban már ezt sem nélkülözheti senki, aki csak egy kissé igényt tart arra, hogy felvilágosult embernek tekintessék. Tudnia kell, mi történik a hazában és a nagy világban; tájékozódnia kell a gazdaság, ipar és kereskedelmi téren előforduló dolgokról; munkája után pedig jólesik egy kis szórakoztató olvasmány is. Mindezekhez nagyon olcsón és nagyon könnyen juthat az az ember, ki megszerzi magának a közkezdveltségnek örvendő »Budapest« képes politikai napilapot. Egy forint előleges beküldése mellett minden nap a házhoz szállítva kapja; ha pedig ennyi pénzt sem akar egyszerre kiadni, 4 krért megvásárolhat egy példányt bármelyik újságelárusítónál. Mutatványul egy-két példányt ingyen is küld a »Budapest« kiadóhivatala Budapesten, IV., Sarkantyus-utca 3. sz.

Előfizetésre való felhívás.

A közeledő július—szeptemberi negyedévre új előfizetést nyitunk lapunkra.

A most folyó esztendő politikai küzdelmekkel teljes első felében olvasóink sokkal inkább megbizonyosodhattak, hogy lapunk mindenkor hű volt multjához és irányához; sokkal inkább tapasztalhatták naponként munkásságunkat, semhogy hozzászan szükségünk volna fejtegetnünk a programot, mely sze-

rint működtünk a multban, munkálkodunk a jelenben s a melyért küzdeni fogunk állhatatos kitartással a jövőben.

Egy negyedszázadot meghaladó időn keresztül küzdött lapunk már eddig is a függetlenségi eszme szolgálatában s ebben a küzdelemben kitartásra buzdította nemcsak a közönségnek folyton gyarapodó támogatása, hanem lelkesítette az a törhetetlen meggyőződésünk is, hogy a függetlenségi eszme elöb utóbb diadalmaskodnia kell.

És ez esztendő első felében a mi nagy politikai események történtek, a mi politikai vívmányokat megkapott a magyar nemzet, azok kivívásában az oroszánrészt a függetlenségi eszme híveit, az ellenzékét illeti. E függetlenségi eszme hívei vagyunk mi is, kik a legjobb erőnkhez mérten kivettük részünket abból a harcából, mit az ellenzék a jogért és igazságért folytatott.

Ma, úgy szólván, a függetlenségi és negyvennyolcas párt képezi a politikai ellenzékét s mert a hatalom gyakorlásában szigorú ellenőrzés nélkül könnyen letévedhetnek a hatalom emberei a jog és igazság ösvényéről, ma és a jövőben kétszeres szükség van a függetlenségi pártra, hogy a magyar nép és magyar állam politikai és közgazdasági érdekeit megóvja. Lapunk a függetlenségi eszme szolgálatában állván, továbbra is az ellenzék hű harcostársa lesz s ezt a feladatot a jövőben is egész odaadással fogja teljesíteni.

Városi és megyei helyi ügyekkel ezután is behatóan fogunk foglalkozni az országos politika mellett. Itt is az őszinte igazmondás és a város s a megye érdekeinek szem előtt tartása fog bennünket ezután is — mint eddig — működésünkben vezérelni.

Az ország és külföld nevezetesebb eseményeiről s az országgyűlésről szóló távirati tudósításainkkal megelőzzük mindenkor a fő-

városi újságok közléseit. *Hirrovatunk* ezután is élénk és változatos tartalmu lesz. Közzöljük minden csütörtökön este megjelenő számunkban a pécsi kir. táblai *Értesítő*t is, a mi nem csak az ügyvédekre, de minden ügyes-bajos félre nézve is aktuális fontossággal bír, kinek bármily jogügye a kir. táblához kerül. *Tárca-rovatunkban* s jövőre is könyvalakban közzelendő *regényekkel* bőven gondoskodunk olvasóink szórakoztatásáról is, szóval mindent elkövetünk, hogy minden tekintetben kielégítsük olvasóközönségünknek egy a *modern igényeknek megfelelő napilaphoz* fűzött várakozását.

Fürdőre utazó előfizetőinknek — a most kezdődő fürdőidényben — kívánatra utánuk küldjük a lapot, ha ez igényüket kiadóhivatalunknak egy levelezőlapon bejelentik.

Előfizetési árak:

Lapunk előfizetési ára, mely az összes napilapok között a legolcsóbb, a következő:

egész évre	10 frt.
félévre	5 frt.
negyedévre	2 frt. 50 kr.
egy hónapra	— » 85 kr.

Vasárnaponként megjelenő népies **heti kiadásunk** előfizetési ára:

egész évre	3 frt.
félévre	1 frt 50 kr.
negyedévre	— » 75 kr.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Pécsi Figyelő“ kiadóhivatalához (Pécs, Mária-u. 1. sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárhová küldünk. Hazafias tisztelettel

a

„PÉCSI FIGYELŐ“
szerkesztősége és kiadóhivatala.

lenni, a minő csak lehetek. S mihelyt Percy ur jön, vedd a kis szalonba s értesíts engem.

Az öltöztetés után Mariette eltávozott, csendesen gondolkodva, hogy ez a Percy vajjon ugyanaz-e, a ki miatt a szerencsétlen Girard Fülöp börtönben senyvedett. Doktor Vaughannak még a régebbi érintkezésből meg volt Percynek egy arcképe. Alice — vagy Mariette, a mint most neveztek — megmutatta magának az arcképet s a férfi arcvonásait oly mélyen az emlékezetébe véste, hogy száz ember közül is megismerte volna.

Mikor a várt vendég belépett és Mariette ajtót nyitott neki, a meglepetés halk hangja futott el ajkairól. A férfi, a ki előtte állott — csinos, kékszemű, szőke haju és szakállu ur — nem volt más, mint Percy Eduard, a kinek személye Alice terveiben oly nagy fontossággal bírt.

Mariette a kis szalonba vezette és azzal »Rögtön hívom Arthur kisasszonyt« el akart távozni, a mikor az idegen visszatartotta.

— Ki az a hölgy ott? — kérdezte és az ablakon át egy elegánsul öltözött szép hölgyre mutatott, a ki a terrazon ült.

— Madame Arthur.

— Arthur özvegye?

— Nem. Neje Oakley birtokosának — mondta Mariette udvariasan.

— Azt hiszem, a hölgyet azelőtt ismertem. Nézze, édesem — és egy pénzdarabot nyomott Alice markába — nem tenne nekem egy szivességet. Még ne hívja Arthur kisasszonyt, de mondja meg Arthurné asszonynak, hogy egy ur óhajt vele beszélni.

Mariette készséggel megígérte, hogy a megbízásnak

eleget tesz. Jól észrevette, hogy az idegen mennyire meg volt lepetve, a mikor Corát megpillantotta és égett a kíváncsiságtól, hogy megtudja, milyen kapcsolatban van ez a kettő egymással.

Arthurné asszonyt nem kevésbé lepte meg, a mikor sógornőjének komornája a megbízásnak eleget tett, anélkül azonban, hogy az urat megnevezte volna.

Az első pillanatban el akarta utasítani, talán valami egyáltalán nem kedves találkozástól félt, — hanem azután, mikor megtudta, hogy az illető ur már az ablakon át járta őt s a leánynak azt mondta, hogy régi ismerőse Arthurné asszonynak, fölkelte s a leány nyomában a szalonba ment. De sem ő, sem az idegen nem vette észre, hogy a francia kisasszony ügyesen egy tartalmas, széles támlásszék mögé bujt, a mely közvetlenül az ajtó mellett állott.

Mikor Cora a szobába lépett s a férfit megpillantotta, arcát a gyűlölet és a félelem futotta be s visszalépett.

— Te vagy az? — hebegte.

— Igen, én magam! — felelt az kacagva. Nem örülsz, hogy oly hosszú idő után viszontláthatsz, kedves kis feleségem?

Cora fülig elvörösödött.

— Ne nevezd úgy, — mondta haragosan. Nincs jogod hozzá. Vagy elfelejtetted, hogy milyen gyalázatosan hagytál tiz év előtt a faképnél, mert egy más valaki tetszett meg? Hogy mertél itt fölkeresni?

— Nem a te kedvéért jöttem, — felelt az gunyos mosolylyal. Egész más cél hozott ide.

Cora bizalmatlanul tekintett rá.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1899. június 23. reggeli 7 órakor.

Barométer (redukált) = mm. 48.5 (súlyedő.)

Hőmérsék = 16.2 °C

• maximuma: 26.8 °C

• minimuma: 16.0 °C

Párhanyomás: 13.0 mm.

Relatív nedvesség: 98.

Felhőzet: 10¹ ○ Str. S. E.

Szélirány s erő: S. W. 2.

Csapadék 24 órai: 5.9 mm.

Borus, felhős, eső.

Dr. Csizér.

T a n ü g y.**Két kiállítás.**

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. június 23.

Két kerületi népiskolának, a szigetikülvárosi iskolának és a felsővámházutcai iskolának kézimunka és rajzkiállítását mutatjuk be jelenleg.

A szigetikülvárosi iskola az előző évi gyakorlathoz híven az idén is rendezett az évszázó vizsgák tartamára rajz és kézimunka kiállítást, mely szintén igen szépen sikerült, s mely teljesen kielégítette a szülők s tanügybarátok várakozását. Meglátszik az iskola kiállításán, hogy tanítói szorgalmas, ambiciozus emberek, kik nagy buzgalmat fejtenek ki a tanügy érdekében, s minden lehetőt elkövetnek, hogy az iskolát minél magasabb színvonalra emeljék, ami pedig nem valami könnyű dolog olyan iskolában, melynek osztályai túltömöttek, ahol a tanulók száma jóval fölülhaladja a törvényesen megengedett létszámot.

A kiállítás maga igen szép, éppen úgy rendezés, mint a kiállított munkák osztályozása tekintetében is. A rajzkiállítás munkái kétségtelen jelei a tanítók fáradhatlan szorgalmának, a helyes, szakszerű és praktikus következetes tanításnak, a tanulók fokozatos haladásának. A rajz tananyagát itt is — mint a többi iskolákban — a mértani rajzzal kapcsolatosan tanított sík-ornamentális és szabadkézi mintarajz, valamint a felsőbb osztályokban (V. VI.) az ipari rajzoktatás előjáróiként, a tárgyrajzolás természet és minta után.

A kézimunka kiállítás is minden tekintetben dicséretet érdemel. A helyes és szakszerű tanítás mellett tanuskodik ama körülmény, hogy már az alsóbb osztályokban nagy súlyt fektetnek a gyakorlati életben használt kézimunkák tanítására, mihez a felsőbb osztályokban a betűhímzés, varrás, kötés, horgolás, foltozás mellé, a szép-érzék fejlesztése céljából számos igen csinos szorgalmi munka is járul, melyeken a leánykák az arany, szőnyeg, selyemhímzést stb. tanulják.

Teljes elismerés illeti a pécsi szigetikülvárosi iskola szaktanítóit is. Első sorban Magda Pált, az iskola rajztanítóját, ki ezt a fontos tantárgyat mind a hat osztályon keresztül egyedül tanítja. Továbbá elismeréssel kell adóznunk az iskola kézimunka tanítóinak: Gonda Mária (I.), Platz Anna (II.), Bartosságh Józsa (III.), Kögliné Deutsch Valéria (IV.), Haksch Emilia (V.) és Nehrebeczky Ilona (VI.), kik mindannyian lankadhatlan szorgalommal fáradoztak a tanulói fűzés haladásának előmozdításán!

A felsővámház-utcai iskola négy fiú- és négy leányiskolának egy tágas tanteremben elhelyezett rajzai és kézimunkái már első tekintetre is a legjobb benyomást gyakorolják a szemlélőre úgy csiná, mint a fokozatos sorrendben történt elhelyezésre nézve. Meglátszik, hogy gondos kezek működtek a kiállítás rendezése körül, mely izlést és szakavatottságot árul el.

Az intézet ez idő szerinti helyettes igazgatója, Pikler József helyes tapintattal és collegialitási érzettel azon buzgólkodott, hogy a kiállítás a múlt évinek ne maradjon mögötte, hanem az minden tekintetben kiállja a versenyt.

Legelől látjuk az I. leányosztály valóban csinos kivitelben, tiszta szárnypróbálgatásait mintaszalagokon, melyek Hanuy Etelka tanítónő arravalóságát dicséretes színben tüntetik föl. Nyomban mellette fokozatosan fejlesztő kivitelben látjuk a Klimó Emma tanítónő által vezetett II. leányosztály kézimunkáit, (harisnyák mintaszalagokkal), ki finom izlésével kapcsolatos szép készültését ültette át növendékeibe. A III. leányosztály növendékei már igen csinos és közhasznú tárgyakkal kötik le a szemlélőt, melyeken a gyakorlatiasság meglepő kivitele szembeszökő.

Ez különben már igen megszokott és természetes azok előtt, kik Szelmanné Czink Róza régi tapasztalatokon alapuló ügybuzgóságát ismerik. De legfényesebb és bámulatot keltő a IV. osztály kézimunkakiállítása, mely mennyiség tekintetében, úgy a szép érzék, kiváló szakértelem és buzgóság megkapó tényét tárják fel és példás bizonyítást tesznek Pókász Amália tanítónőnek hivatottságáról. Ki vannak itt állítva ágyszőnyegek, függönyök, a színek izléses vegyületét feltűntető himzések. Számos harisnya, háziiparcikkek, a himzési ügyesség számtalan tárgyon eszközölt kivitelben, keresztímzés és horgolás mindmennyi különféle csipkemintákon érvényesítve.

A rajzoktatást ez intézetnél a III. és IV. osztályban Retter Rezső a két év előtt beválasztott fiatal ügybuzgó tanító teljesítette. Első pillanatra az ember azt hinné, hogy itt fejlettebb koru és magasabb osztályú gyermekek rajzaival találkozunk. Különösen áll ez a szorgalmi rajzokra nézve, melyek az összhangzatosan fejlesztő kezelés műveit tekintendők. Emberi alakok és testrészek hű vonásai, állatok, stilizált levélminták, viráglevelek, szirmok és bokréta ügyes kivitelben.

Az előirt tananyag sokféle változatai nyerne itt érvényesülést és teljesen mellőzve láttuk az ugynevezett »pontozott rajzfűzet«-eket. Tiszta lapon dolgozott itt minden gyermek szabadkézzel, mely nem árul el mesterkéltéget. A tiszta kivitel és gondos szoktatás jellemzi dicséretesen a munkálatokat egyenként és összesen. A szülők megnyugvással szemlélhetik zsenge gyermekeik szorgalmának sikereit, melyet egy lelkiismeretes és öntudatosan működő s általában fiatal erőkből álló tanítótestület buzgósága mellett értek el.

(Földmívelési tanfolyam. Mint annak idején megirtuk, a földmívelésügyi miniszter a Szent Imrei földmívelés iskolában egy négyheti tanfolyamot nyitott, a földmívelés terén kiképzést nyerni óhajtó tanítók részére. Mint értesülünk, a Baranyamegyei tanfelügyelőség kerületéből a földmívelésügyi miniszter Ungár Géza dunaszekcsői tanítót vette fel a tanfolyamra.

Törvénykezés.

§ Párbajozók a törvényszék előtt. Egy téli mulatságból kifolyólag párbajt vívtak Hegedűs Alfréd és Németh Károly végzett joghallgatók. A párbaj miatt az ügyészség megindította ellenük az eljárást s a bíróság folyó hó 30-án (pénteken) tartja meg párbajügyükben a végtárgyalást.

§ Gondnokság alá helyezés. A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Boskovics Jenő kaposvári lakos elmebaj miatt gondnokság alá lett helyezve.

§ Megszűnt csőd. A szegvárdi kir. törvényszék mint csődbíróság közhírré teszi, hogy a Strasser Ignác felső-ireghi kereskedő ellen 1893. december 22-én elrendelt csődöt a tömeg felosztása folytán megszüntette.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június hó 23-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Izgalmas ülése volt a Háznak, mely azonban ma is az ellenzék győzelmével végződött, mert a régi rendszer ellen maguk a kormány tagjai is állást foglaltak.

A Ház folyosóján már az ülés előtt nagy izgalommal tárgyalták az összeférhetlenségi bizottság tegnapi ítéletét, mely Sima Ferencet képviselői mandátumától megfosztotta. Rátkay László, ki pedig tagja a bizottságnak, bizonyította már a folyosón, hogy az összeférhetlenségi bizottság a házszabályokat súlyosan megsértette.

Apáthy Péter az ülés elején bejelentette Sima mandátumának megsemmisítését, a mit nagy mozgással fogadtak.

Ugron Gábor szólott elsőnek a tárgyhöz. Hivatkozott a házszabályokra, mely szerint a bizottság tartozik a képviselőt megidézni; ha meg nem jelenik, az elnöknek jelentést tenni, ki újabb harmincnapos határidőt tűz ki. Kérdés, megtörtént-e ez?

Perczel Dezső elnök elrendelte erre az iratok felolvasását, miközben a szélsőbalon gyakran felhangzott:

— Botrány!

Oriási hahota támadt a szélsőbalon, mikor kitűnt, hogy a Simának szóló idézést a csődtömeg gondnoka vette át.

— Gyönyörű! hangzott mindenfelé a kiáltás.

Rátkay László felolvasta külön véleményét, mert Simát szabályszerűen nem idézték meg Szalai Károly közbekiált: Szép eljárása a Bánffy-rendszernek!

Visontai Soma: Ez még a régi regime! Majd a Ház jegyzője felolvasta kurtán az iratokból, hogy Simának szabályszerűen kézbesítették az idézést.

— Mily módon? kiáltják tizen is. Az aláírás hamisított is lehet!

Ugron Gábor szólalt fel ismét. Azzal kezdi, hogy indulás vesz rajta erőt, mire a jobb oldalon derűtséggel felelnek, de a bal letorkolja őket:

— Szégyeljék magukat!

Ugron Gábor szerint Wilkenz angol képviselőt üldözte a hatalom. Ez üldözésből a szólásszabadság kelt ki. Sima ügyéből is igazságnak kell támadnia. Ne kopókat, hanem bírákat tegyenek a bizottságba!

Taps és tetszés követte e szavakat a szélsőbalon s jobbról kiabáltak:

— Rendre!

Perczel Dezső elnök a szónokot meg is intette.

Ugron Gábor azzal folytatja, hogy nem szabad a birónak vadászatot rendezni a vádlottra. Nem Simát, hanem az igazságot védi. Végül megbotránkozását fejezi ki — nagy tetszés közben — a bizottság eljárása felett s határozati javaslatot ad be, hogy a jelentés visszautasíttassék új tárgyalás végett a bizottsághoz, mit a szélsőbal helyesléssel fogadott.

Horánszky Nándor szerint csakugyan homály van a dologban. A házszabályok szigorúan betartandók. Nem lehet egyebet tenni, mint a jelentést visszaküldeni.

Ezalatt Széll Kálmán előbb egy csomó régi kormányparti fogta körül, majd Apponyi Albert gróf ment hozzá és hosszasan tárgyalt vele.

Plósz Sándor igazságügyminiszter több felszólalás után ugyanolyan indítványt tett, mint Horánszky; a mit a baloldal zajos tetszéssel fogadott.

Rátkay László kívánja, hogy az összeférhetlenségi bizottságot új szellemben válaszzák meg s ezért saját tagsági helyéről lemond.

Széll Kálmán miniszterelnök helyesli Plósz és Horánszky álláspontját.

Több felszólalás után a nagy többség (néhány Tisza-klikkbelit kivéve) visszaküldte a jelentést a bizottságnak.

Szünet után áttértek a kiegyezési javaslat folytatólagos tárgyalására.

Apponyi Albert dicséri Széll Kálmán sikeres politikáját s Kossuth Ferenc ama szemrehányására, hogy elszalasztottuk az önálló vámterület létesítésére kínálkozó alkalmat, azt válaszolja, hogy ne tekintsék az önállóság eszméjét olyan kicsinynek, a melyet csak alkalomlag lehetne becsempészni. Beszédét azzal végzi, hogy Széllnek további sikereket kíván.

Bartha Ödön és Polonyi Géza felszólalásai után a vita folytatását holnapra halasztották.

TÁVIRATOK.

— **Ugron afférje.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hír szerint Ugron Gábort a képviselőház összeférhetlenségi bizottságának összes tagjai provokálták, a miért azt mondta a Házban mai beszédében, hogy a bizottságba *birák* küldendők és nem — *kopók!*

Ülés után Gajary Ödön és Forgách Antal gróf megkérdezték Ugron Gábort, hogy kire értette a „kopó“ kifejezést. Ugron kijelentette, hogy ezt az összeférhetlenségi bizottság eljárására értette, mire Gajary és Forgách megnyugodva távoztak. Minthogy ezek, bár nem mondták, mégis valószínűleg a bizottság kormányparti tagjainak nevében jártak Ugronnál, valószínű, hogy az ügy ezzel befejezést is fog nyerni.

— **Lemondó bizottság.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Híre jár, hogy a képviselőház összeférhetlenségi bizottságának összes tagjai — a Sima-ügyből kifolyólag — le fognak köszönni a bizottsági tagságról.

— **Hegedüs miniszter gyász.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter édesanyja Kolozsvárott meghalt. Hegedüs tegnap este Kolozsvárra utazott.

— **Változások a francia tábornoki karban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi „Matin“ jelentése szerint Gallifet hadügyminiszter Zurlinden tábornok helyett Brugère tábornokot nevezi ki Páris helyőrségi parancsnokává, Gonset elbocsájtja a hadsereg kötelékéből, Pellicux-t rendelkezési állományba helyezi, Roget pedig Párisból a vidékre teszi át.

— **Az új francia kormány.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Oly sok viszontagság után végre megalakult az új francia kormány. A hivatalos lap mai száma közli az új kormány megalakulását és a kormány tagjainak névsorát, mely szerint Waldeck-Rousseau miniszterelnökké és belügyminiszterré, Delcassé külügyi, Gallifet tábornok hadügyi, Lanessan haditengerészeti, Monis igazságügyi, Caillaux pénzügyi, Millerand kereskedelmi, Leygues közoktatásügyi, Decrais gyarmatügyi, Jean Dupuy földmívelési és Baudin közmunkaügyi miniszterekké neveztettek ki.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Legszébb kirándulási hely! Pécs-Bányatelepen az 1000 éves gesztenyefához.

Van szerencsém a n. t. kiránduló közönségnek tudtára adni, hogy helyiségemben az idén is, úgy mint minden évben,

kellemes üdülő helyet talál.

Jó és izletes ételek, kitűnő italok pontos kiszolgálás mellett. **MINDEN VASÁR- és ÜNNEPNAPON ZENE.**

Társaskocsik a Hétfejedelem vendéglőtől naponta délelőtt 11-től kezdve közlekednek oda és vissza a szükségletekhez képest.

Számos látogatást kér

kiváló tisztelettel

Gebhardt István vendéglős.

KATHREINER-FÉLE

Kneipp maláta kávé.

Nagymama nekem is!

Évek óta kitűnő pótléknak bizonyult a babkávéhoz. — Ideg-, szív- és gyomorbetegségeknél, vérszegénységnek orvosiilag ajánlva. Legkedveltebb kávéital a családok százezereinél.